

Feljegyzések naplemente közben

PRÓZA - LXIII. évfolyam, 14. szám, 2019. április 5.

Nekem kezdőként szerencsém volt, mert kissé megkésve ugyan, de egyetemista koromban Debrecenben összehozott a sors Bata Imrével, a kiváló irodalmárral, akit több évtizeden át, egészen halálig bizalmasomnak mondhattam. Néha talán nem volt elég szigorú hozzám, de azzal, hogy szinte minden soromat olvasta, sokat segített, kivált azokban az években, amikor az irodalom hivatalnokai elzárták előlem a nyilvánosságot. Ugyanezt nem mondhatom el most ez öregkoromról, amikor végző vagyok. *A rög gyermekei* I. részének írásakor még volt ilyen személy az életemben, a nejem, de kilenc éve, mióta elváltunk, már nincsen. Elkészülök valamivel, félre- vagy elteszem. Egyébként sincs napszámra kihez szólnom, de ilyenkor kivált úgy érzem, mintha hajótörött lennék egy lakatlan szigeten.